

hvad der er kommet frem angaaende disse Forhold, er der grundet Anledning for Udvalget til ikke at gaa videre, end der er foreslaaet i Udvalgets Forslag. Fiskerne ved Gilleleje have imidlertid en absolut Tro paa, at en Havn, som den af Regeringen foreslaaede, ikke bliver tilsandet, og jeg tror for mit Vedkommende, at Fiskerne have Ret. Jeg er ganske vist ikke sagkyndig paa dette Omraade, men jeg har dog haft Lejlighed til paa Stedet at undersøge Forholdene og kan ikke indse, at Sandet, naar Havnen blot bliver bygget ud i Strømmen, saaledes som der var Tale om efter Regeringens Forslag, skulde følge efter; det kan jeg slet ikke tænke mig. Imidlertid er der jo intet som helst foregrebet i saa Henseende ved at vedtage Udvalgets nuværende Forslag. Jeg skal derfor tillade mig at give det min Anbefaling med paa Vejen og udtale det Haab, at man, hvis det saa viser sig, at Havnen virkelig ikke sander til, og at Sandet, naar denne ene Mole er fuldført, ikke følger efter, saaledes som man er bange for, da vil gøre Skridtet fuldt ud og fuldføre Havnen i fuldstændig Overensstemmelse med den af Regeringen fremsatte Plan.

Indenrigsministeren (Bramsen): Til de Udtalelser, som allerede ere faldne i denne Sag har jeg saa overmaade lidt at føje. Der er af Regeringen foreslaaet en Havn ved Gilleleje i Overensstemmelse med Havnekommissionens Forslag, og Udgifterne derved vare beregnede til henved 4 Millioner Kr. Jeg vil fremhæve, at det finansielle Spørgsmaal for mig ikke har været uden Betydning, da Talen var om at fremsætte dette Lovforslag, navnlig da det maa indrømmes, at Spørgsmaalet er overordentlig vanskeligt, og Løsningen dog alligevel under alle Omstændigheder maa siges at være problematisk. Men jeg havde tænkt mig, at den Omstændighed, at Havnekommissionen saa enstemmigt havde foreslaaet denne Form, havde haft større Betydning, end det har vist sig efter Finansudvalgets Undersøgelse. Man er altsaa nu kommen til at foreslaa en Bevilling af 189,000 Kr. til at færdiggøre den vestlige Mole og til Opmudring og Uddybning af den gamle Havn. Det er ogsaa en stor Sum Penge, som ydes paa denne Maade, og jeg kan saa godt forstaa, at man har været betænkelig ved at følge Regeringens Forslag, da det jo, som sagt, er tvivlsomt, hvorvidt man i Tidens lange Løb vil kunne naa det forønskede Resultat ad denne Vej. Spørgsmaalet er jo, som indrømmet fra

alle Sider, meget vanskeligt, og jeg kan ikke andet end indrømme, at man, saaledes som Finansudvalget nu foreslaar Sagen ordnet, ikke er kommen i Uoverensstemmelse med Regeringens Forslag, men, som den ærede Ordfører fremhævede, kun ikke har bundet sig for Fremtiden. Man har en mulig Fortsættelse for Øje efter de indvundne Erfaringer; man vil følge med og se, hvorledes det gaar, og derefter eventuelt, hvis det skulde blive nødvendigt, komme tilbage til Spørgsmaalet, om man skal gaa videre og i saa Fald ad hvilken Vej. Det er min Mening, at Befolkningen derved ogsaa vil modtage det Forslag, som nu er fremgaaet af Finansudvalgets Overvejelser, med stor Erkendtlighed over for Rigsdagen, at man vil være taknemlig ogsaa for det, der nu bydes. Jeg tror, at vi i Øjeblikket her ere i Begreb med at afgøre en Sag, som for mange Medborgere, og det ikke af dem, som vi sætte mindst Pris paa, har en indgribende Betydning. Endnu i de sidste Timer har jeg fra den paagældende Egn faaet Henvendelser, som i de mest gribende Udtryk skildre mig den Nødstilstand, kan man næsten sige, hvori Befolkningen i Gilleleje er nedsunken paa Grund af de sørgelige Havneforhold, som i længere Tid have raadet der, og det er mit Indtryk, at man i dette Øjeblik ser hen til Rigsdagen og Regeringen, til Lovgivningsmagten, som det eneste Sted, hvorfra man kan haabe, at der skal komme Hjælp. Jeg har det sikre Haab, at det, som nu bydes ved denne Lejlighed, ogsaa maa kunne svare til de Forventninger, som næres i saa Henseende. I alt Fald vil det for dem alle være et Tegn paa, at de ikke ere glemte, men at alle uden Hensyn til Partier have været enige om, saa vidt vi kunne, at ville bringe Hjælpen paa den eneste Maade, hvorpaa den kan ydes, nemlig ved at hjælpe deres Havn. Under Indtrykket af disse Forhold vil jeg gerne modtage det Forslag, som Finansudvalget har indstillet, og saa hurtigt som muligt, hvis Lovforslaget føres igennem, sørge for, at de paagældende Arbejder blive satte i Gang.

Ordføreren (Blem): Jeg kan kun udtale min Glæde over, at Udvalgets Forslag nu er blevet modtaget saa velvillig fra den højtærede Indenrigsminister og ogsaa fra de andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig. Jeg ønsker dog blot at at knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Fredenborg, (Joh. Hage), der talte om, at An-